

ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ
Η ΚΡΙΤΙΚΗ;

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 1

ξέρω. Αλλά αν κρίνω εκ του αποτελέσματος, θα 'λεγα ότι καλό είναι οι πρωτοβουλίες που συνοδεύονται από βαρύνουσες δηλώσεις να προϋποθέτουν την εκπόνηση ενός στρατηγικού σχεδίου, το οποίο να μην περιγράφεται με δυο λέξεις ώστε να καταλήγει να ταυτίζεται με το γενικό όραμα. Η ενότητα της Αριστεράς είναι ένα ευσεβές πόθος (για τον οποίο η Ιστορία δεν μας έχει κάνει τη χάρη να πει μια καλή κουβέντα), το πώς θα φτάσουμε εκεί είναι ένα ζήτημα κάπως πιο περίπλοκο και χρειάζεται στρατηγικό σχέδιο. Κάνουμε δυο βήματα, μετά σταματάμε να δούμε τι κάναμε, επικροτούμε, κριτικάρουμε, επανακαθορίζουμε κ.ο.κ.

Στην περίπτωση του ΣΥΡΙΖΑ όλα είναι φλου: ξεκίνησε ως εκλογική συμμαχία ενόψει των βουλευτικών εκλογών. Ακόμα και τότε όμως ο καθένας φανταζόταν διαφορετικά πράγματα για την επόμενη μέρα, για την πορεία του ΣΥΡΙΖΑ. Έτσι, κάθε φορά που δεν τα βρίσκανε οι πολιτικές συστώσεις και κατεβαίνανε σε διαφορετικό ψηφοδέλτιο ή έβγαζαν χωριστή ανακοίνωση για το τάδε ζήτημα, φοράγαμε τα μαύρα. Λες και η ενότητα είναι υπόθεση μιας μέρας. Ασε που για όλα έφταιγε ένας κακός δάκτυλος, που έμπαινε στη μέση και χάλαινε τις καρδιές μας. Και από όλους ακούγαμε και ακούμε ότι πρέπει, λέει, να επαναλειτουργήσει ο ΣΥΡΙΖΑ. Μα, αφού λειτουργεί ήδη! Μαζεύεται η κοινοβουλευτική ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ. Δεν καταλαβαίνω ως τι άλλο πρέπει να λειτουργήσει ο ΣΥΡΙΖΑ, εκλογική συνεργασία είναι. Και για να είμαι πιο σαφής: όσο ορισμένοι θα συνεχίσουν να του εκχωρούν νέες αρμοδιότητες, έτσι και ως έτυχε, πολύ σύντομα θα είναι πολλοί αυτοί που θ' ακούνε «ΣΥΡΙΖΑ» και θα τους σκώνεται η τρίχα. Γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ δεν έχει δομές και διαδικασίες τέτοιες, ώστε να δικαιολογείται ο νέος ρόλος που του προσδίδουν ορισμένοι. Ο διορισμένος του ΣΥΝ συζητά με τον διορισμένο της ΑΚΟΑ: θεμιτή διαδικασία, όταν έχουμε να κάνουμε με συμμαχία πολιτικών οργανώσεων βάσει μιας γνωστής και συννομολογημένης πολιτικής ατζέντας (λέμε τώρα...). Δεν γίνεται όμως ο συνασπισμός για κάθε ζήτημα που προκύπτει να ζητά εκ των προτέρων τη γνώμη των εκπροσώπων των συμμαχικών, και όταν έρχεται η ώρα να κουβεντιάσουν τα μέλη του, να τη χρησιμοποιεί για να ασκεί τρομοκρατική πίεση. «Ξέρετε, οι σύμμαχοι διαφωνούν, και είπαμε να αλλάξουμε γνώμη». Και τα μέλη του ΣΥΝ, της ΑΚΟΑ, της ΔΕΑ που έχουν διαφορετική άποψη, πού θα την παλέψουν; Η, μάλλον, όταν την καταθέτουν, θα τους φτύνουμε ως πράκτορες της ανθενωτικής αριστεράς; Τώρα που το σκέφτομαι, θα ήταν καλύτερα όσοι διαφωνούν και θέλουν να επηρεάζουν τις εξελίξεις να πάνε στην ΚΕΔΑ που είναι λίγοι ή να φτιάξουν μια νέα αριστερή γκρούπα. Μία ψήφο όλος ο ΣΥΝ, μία η ΑΚΟΑ, μία η ΚΕΔΑ, μία και η γκρούπα! (Φανταστείτε στον ΣΥΝ να έπαιρναν αποφάσεις οι τάξεις διά αυτής της διαδικασίας). Εν προκειμένω δεν κινδυνεύουν οι σύμμαχοι από το καπέλωμα του ΣΥΝ, όπως διάβασα κάπου. Εν προκειμένω έχουμε ξεκάσει τι σημαίνει «δημοκρατικές διαδικασίες».

Δεν προτείνω να το διαλύσουμε το μαγαζί. Προτείνω να κάνουμε κάποτε μια σοβαρή αξιολόγηση του επιχειρήματος, για να δούμε πού βρισκόμαστε και πού πάμε. Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι ένας διευρυμένος ΣΥΝ, και δεν ξέρω αν είναι η κατάλληλη στιγμή για να γίνει (να αποκτήσει, δηλαδή, δομές πολιτικού κόμματος: οργανώσεις βάσης, τάξεις, ποσοτώσεις, δευτεροβάθμια όργανα κ.λπ.). Ο ΣΥΡΙΖΑ έχει ρόλο: να του βρούμε και νέο, αν θέλετε, αλλά να μελετήσουμε και τον τρόπο που θα λαμβάνονται οι όποιες αποφάσεις. Όσοι πιστεύουν ότι η ενότητα της Αριστεράς επιτυγχάνεται δια της διολισθήσεως, του αυτόματου πλότου, του κουκουλώματος των διαφορετικών απόψεων, του «όλοι μαζί και ό,τι βρέξει ας κατεβάσει», κάνουν λάθος.

ΞΙΝΗ ΔΗΛΩΣΗ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ:
ΘΑ ΤΟΝ ΚΡΙΝΕΙ Ο ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣΟ Κ. Σημίτης διεκδικεί
ενεργό πολιτικό ρόλο«Δεν θα σιωπήσω, πρέπει να υπερασπιστούμε
το κυβερνητικό έργο μας»

«**Δ**εν έχω πρόθεση να σιωπήσω και δεν θα σιωπήσω» ανέφερε ο Κώστας Σημίτης παρουσιάζοντας χθες το βιβλίο του σε εκδήλωση στο κατάμεστο αμφιθέατρο του Μουσείου Μπενάκη στην οδό Πειραιώς. Η αναφορά αυτή ερμηνεύεται ως πρόθεση του τώως πρωθυπουργού να παρέμβει στις εξελίξεις στο ΠΑΣΟΚ εμφανίζοντας το έργο των κυβερνήσεών του, ως παρακαταθήκη για την «προοδευτική παράταξη», όπως χαρακτηριστικά είπε, προσθέτοντας ότι «η δύναμη μιας παράταξης είναι το έργο της, και αυτό δεν πρέπει να το χαρίζουμε σε άλλους». Ο κ. Σημίτης άλλωστε χαρακτήρισε πολιτική πράξη τη συγγραφή του βιβλίου, πολιτική συμμετοχή, κάνοντας μόνο στο τέλος της ομιλίας του μια τυπική αναφορά στον Γιώργο Παπανδρέου: «Χρειαζόμαστε ένα ανανεούμενο μεταρρυθμιστικό σχέδιο, τα όσα καταθέτω είναι μερικές σκέψεις στο πλαίσιο της συζήτησης που έχει ξεκινήσει ο Γιώργος Παπανδρέου και το ΠΑΣΟΚ».

Ο Κώστας Σημίτης, χωρίς σοβαρή και συγκεκριμένη αυτοκριτική, υπερασπίστηκε το κυβερνητικό του έργο. Σχετικά με την εξωτερική πολιτική που ακολούθησε τόνισε ότι άλλαξε τα στερεότυπα που ίσχυαν, ξεπέρασε την αμυντική περιχαράκωση της χώρας και τις δικαιολογίες ότι «φταίνε οι ισχυροί που μας αδικούν» και κατόρθωσε να εντάξει τη χώρα ενεργητικά στην ευρωπαϊκή οικοδόμηση.

Κατηγόρησε τη Ν.Δ. ότι εγκατέλειψε τις αρχές αυτές, ότι χειρίζεται με «χαλαρό» τρόπο τα ελληνοτουρκικά και ότι δεν αντιτάσσεται στον αγγλοαμερικανικό άξονα που επιδιώκει την με κάθε τρόπο ένταξη της Τουρκίας στην Ε.Ε. Η κυβέρνηση της Ν.Δ. ακολουθεί ευρωατλαντική πολιτική, αποξενωμένη από τη Γερμανία και τη Γαλλία, συνεργάζεται με τις φιλοαμερικανικές κυβερνήσεις στην Ε.Ε., προωθεί τη χαλαρή διακυβερνητική συνεργασία και όχι την πολιτική και οικονομική ενοποίηση, υποστήριξε ο κ. Σημίτης, αποφεύγοντας, όμως, οποιαδήποτε ανάλυση για τη νέα ευρωπαϊκή πραγματικότητα, όπως διαμορφώνεται από τα αποτελέσματα των ευρωδημοψηφισμάτων και την υποχώρηση των κεντροαριστερών κυβερνήσεων. Επίσης ο τώως πρωθυπουργός απέφυγε κάθε αναφορά στο σχέδιο Ανάν.

Ως προς την οικονομική κατάσταση, ο κ. Σημίτης ισχυρίστηκε ότι με την πολιτική του περιορίστηκαν οι ανισότητες στην Ελλάδα επικαλούμενος μάλιστα την έκθεση του Ολλανδού σοσιαλιστή Βιμ Κοκ. Σε εμφανή διάσταση με την πρωθυπουργική ρητορική του περί μονοδρόμου, ο κ. Σημίτης τόνισε ότι οι νεοφιλελεύθερες συνταγές δεν αποτελούν μονόδρομο και πρόσθεσε, χρησιμοποιώντας για μία και μοναδική φορά τον όρο, ότι «μια σοσιαλιστική-δημοκρατική προσέγγιση μπορεί να διασφαλίσει την ανάπτυξη με κοινωνική συνοχή». Ο τώως πρω-

θυπουργός, σε αντίθεση με το βιβλίο, όπου εκτεταμένα επιτίθεται στην πολιτική του ΣΥΝ και δευτερευόντως του ΚΚΕ, χθες βράδυ προτίμησε να επικεντρώσει την κριτική του αποκλειστικά στη συντηρητική παράταξη.

Η ομιλία που διήρκεσε περίπου 50 λεπτά, διακόπηκε τρεις φορές από ισχυρό χειροκρότημα, με πιο χαρακτηριστικές στιγμές όταν είπε ότι «δεν θα σιωπήσει», όταν επέκρινε την απογραφή της οικονομίας από την κυβέρνηση και όταν, θυμίζοντας κάτι από τις πρωθυπουργικές ομιλίες του, είπε ότι «δεν είμαστε διαχειριστές της μιζερίας, δεν είμαστε με την ψυροκόσταينا».

Η πρώτη έκδοση του βιβλίου, όπως ανέφερε ο κ. Σημίτης, εξαντλήθηκε.

Παπανδρέου
και Μείμαράκης παραπέμπουν
στον ιστορικό του μέλλοντος!

Στην εκδήλωση παρευρέθηκε ο τώως πρόεδρος της Δημοκρατίας Κωστής Στεφανόπουλος, η πρόεδρος της Βουλής Άννα Ψαρούδα - Μπενάκη, ο πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ Γιώργος Παπανδρέου, ο οποίος καθυστέρησε να έρθει περίπου 10 λεπτά, ο γραμματέας της Ν.Δ. Βαγγέλης Μείμαράκης, ο τώως πρόεδρος της Βουλής Απόστολος Κακλαμάνης, ο οποίος ήρθε στη μέση της ομιλίας του Κ. Σημίτη, οι ιστορικοί γηέτες της Αριστεράς Λεωνίδας Κύρκος και Γρηγόρης Φαράκος, τα στελέχη του ΣΥΝ Νίκος Κωνσταντόπουλος, Μιχάλης Παπαγιαννάκης, Δημή-

ΚΩΣΤΑΣ ΣΗΜΙΤΗΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ
ΓΙΑ ΜΙΑ ΔΗΜΟΙΟΥΡΓΙΚΗ ΕΛΛΑΔΑ
1996-2004
ΠΟΛΙΤ

τρης Χατζησωκράτης, Σπύρος Λυκούδης και Θόδωρος Μαργαρίτης, πολλοί πρώην υπουργοί και βουλευτές, με χαρακτηριστική όμως την απουσία του Άκη Τσοχατζόπουλου, πολλά πρόσωπα από το χώρο των γραμμάτων και των τεχνών, όπως οι καθηγητές Δ. Μαρωνίτης, Αργύρης και Μίμης Φατούρος, η Άννα Φραγκουδάκη, Κ. Τσουκαλάς, Ν. Αλιβιζάτος, Δ. Χαραλάμπης, Ν. Μουζέλης, ο γραμματέας Πολιτικού Σχεδιασμού της Ν.Δ. Νίκος Καραχάλιος, ο Άρης Σπλιωτόπουλος κ.ά.

Μετά το τέλος της εκδήλωσης ο Γιώργος Παπανδρέου εμφανίστηκε να μην έχει λάβει το μήνυμα Σημίτη για υποστήριξη του κυβερνητικού του έργου δηλώνοντας ότι «η ιστορία θα κρίνει την οκταετία Σημίτη». Ο Βαγγέλης Μείμαράκης χαρακτήρισε το βιβλίο «παρέμβαση στο πολιτικό γίγνεσθαι, ένα εργαλείο για τον ιστορικό του μέλλοντος, το διάβασα και θα το ξαναδιαβάσω, από αυτό λύνονται κάποια ερωτήματα, αλλά δημιουργούνται και άλλα».

Θλιβερή παραφωνία, η παρουσία ακροδεξιών έξω από τον χώρο του Μουσείου, που πέταξαν προκρηυξίες και φώναξαν συνθήματα κατά της ένταξης της Τουρκίας στην Ε.Ε. Προκλήθηκαν μάλιστα και μικροεπεισόδια με την αστυνομία.

Ν.Φ.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΖΗΤΕΙ ΟΔΗΓΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΙΤΛΟΠΟΙΗΣΗ

Πιέζει και η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα για λιτότητα

Μετά την Κομισιόν, και η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα πιέζει την ελληνική κυβέρνηση να λάβει ακόμη πιο σκληρά μέτρα για τη μείωση του ελλείμματος και του χρέους. Η πίεση αυτή ασκείται μέσω της αυστηρής προειδοποίησης που απύθνησε η ΕΚΤ προς τις χώρες που έχουν πιστοληπτική ικανότητα Α ότι δεν θα δέχεται ως εγγύηση στις συναλλαγές της κρατικά τους ομόλογα. Η προειδοποίηση αφορά άμεσα και την Ελλάδα που έχει υψηλό έλλειμμα και χρέος, γι' αυτό και ο διεθνής οίκος Standard & Poor's κατέβασε την πιστοληπτική της ικανότητα στο Α, απειλώντας ότι αν αυξηθεί κι άλλο το χρέος θα την υποβιβάσει στο Α.

Στην Ελλάδα πάντως η κυβέρνηση έχει πρόβλημα όχι μόνο με το αν θα γίνει δεκτί

η τιτλοποίηση από την Κομισιόν αλλά με ποιον τρόπο θα υποβληθεί το αίτημα. Χθες ο γ.γ. της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας της Ελλάδος Μανώλης Κοντοπυράκης δήλωσε ότι «έχουμε ζητήσει από την Eurostat διευκρινίσεις για το πώς πρέπει να καταρτιστεί το συμβόλαιο για την τιτλοποίηση. Το πώς μετράται η τιτλοποίηση το λέει η Eurostat και εμείς ζητήσαμε διευκρινίσεις πριν υπογραφεί το συμβόλαιο για την τιτλοποίηση». Απαντώντας σε άλλη ερώτηση σχετικά με το αν η τιτλοποίηση λαμβάνεται υπόψη ως έσοδο είπε ότι στις περιπτώσεις της Πορτογαλίας και της Ιταλίας που εφάρμοσαν την τιτλοποίηση υπολογίστηκε η τιτλοποίηση ως κανονικό έσοδο.

Κατά τα λοιπά, οι αρμόδιοι παράγοντες επιμένουν ότι, παρά τις αντιρρήσεις της Κο-

μισιόν, το έλλειμμα θα πέσει κάτω από το 3% το 2006. Χθες το υπουργείο Οικονομίας εξέδωσε ανακοίνωση με την οποία υποστηρίζει ότι «στόχος της κυβέρνησης είναι το έλλειμμα του προϋπολογισμού να είναι κάτω από το 3% του ΑΕΠ στο 2006, καθώς η πρόοδος της δημοσιονομικής προσαρμογής είναι σαφής, ακόμη και χωρίς τις τιτλοποιήσεις. Ο προϋπολογισμός του 2006 θα κατατεθεί κανονικά στις 21 Νοεμβρίου και θα ισχύσει χωρίς αλλαγές μόλις ψηφιστεί από τη Βουλή».

Στο ίδιο μήκος κύματος ο Θ. Ρουσόπουλος υποστήριξε ότι η προσπάθεια που γίνεται για την αντιμετώπιση των μεγάλων ελλειμμάτων έχει ημερομηνία λήξης το τέλος του 2006.